

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Увп II 91/06
07.02.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић, Катарине Манојловић - Андрић, Јелене Ивановић и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Вукицом Латинић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА, за ванредно преиспитивање решења Окружног суда у Крушевцу У. бр. 61/05 од 26.1.2006. године, у предмету накнаде штете, у нејавној седници већа одржаној дана 7.2.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ УВАЖАВА; УКИДА решење Окружног суда у Крушевцу У. бр. 61/05 од 26.1.2006. године и предмет враћа истом суду на поновни поступак.

Образложење

Побијаним решењем Окружног суда у Крушевцу одбачена је, као недозвољена, тужба тужиоца АА поднета против Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених - Филијала Крушевац, ради неиздавања акта - потврде услед чега му није исплаћено боловање за период од новембра 2004. године до 10.10.2005. године, коју накнаду тражи.

У поднетом захтеву за ванредно преиспитивање, погрешно означеном као "жалба", подносилац наводи да је побијано решење незаконито јер нису оцењени сви приложени докази који указују на незаконитост рада туженог органа, услед чега он трпи штету, иако по закону има право да користи боловање све док не добије правоснажно решење о здравственој способности. Предлаже Врховном суду Србије да одлучи о његовом захтеву изнетом у тужби.

Испитујући законитост побијаног решења на основу члана 48. Закона о управним споровима, оценом навода захтева и списка предмета, Врховни суд Србије је нашао:

Захтев је основан.

Према образложењу побијаног решења тужба није дозвољена јер тужилац тражи накнаду штете и извршење одређених радњи првостепеног органа што није управни акт у смислу члана 6. и 7. Закона о управним споровима, због чега је тужба одбачена на основу члана 28. став 1. тачка 5. наведеног закона.

Међутим, по оцени Врховног суда Србије, Окружни суд у Крушевцу пре доношења побијаног решења није поступио на начин како је то предвиђено одредбом члана 27. став 1. Закона о управним споровима, којим је прописано да ако је тужба непотпуна или неразумљива, председник већа позваће тужиоца, према потреби, и преко другог суда, да у остављеном року отклони недостатке тужбе и указаће му на последице ако не поступи по захтеву суда.

Из списка предмета види се да је Окружни суд актом од 1.12.2005. године тужиоцу наложио да у року од 10 дана од дана пријема овог акта тужбу потпише, по коме је тужилац поступио. Суд није тражио да тужилац уредио захтев из тужбе, тј. да ли тужбу подноси због накнаде штете, у ком случају би се огласио ненадлежним и списе уступио на надлежност суду који је надлежан да одлучује у спору за накнаду штете, или је у питању тужба због недоношења акта - тзв. "ћутања администрације" у ком случају би тужиоцу било наложено да поднесе доказе у смислу члана 24. Закона о управним споровима.

Из напред изнетих разлога, налазећи да је побијаним решењем повређен закон на штету подносиоца захтева, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу члана 49. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96), с тим што је Окружни суд у Крушевцу дужан да изведе све процесне радње и да расправи питања на која му је указано, у складу са чланом 49. став 3. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 7.2.2007. године, Увп. П 91/06

Записничар, Председник већа-судија,

Вукица Латинковић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МН